

توقعات غیر منطقی و غیر واقع بینانه والدین

بالغین پخته به خوبی میدانند که فرد کامل و زندگی کامل وجود ندارد، مگر در رویاها یا در فیلم‌ها، اما هنوز والدین تک فرزندی وجود دارند که حداقل بعضی مواقع از فرزند خود توقع بدون نقص بودن دارند. داشتن تک فرزند گاهی منجر به توقعات غیر منطقی و غیرواقع بینانه ای می‌شود که در والدین چند فرزندی دیده نمی‌شود، و به این خاطر است که کل عشق و آرزو و امید آن‌ها در وجود یک فرزند جمع می‌شود.

تجربه به والدینی که بیش از یک فرزند دارند، آموخته است که هر بچه ای دارای توانایی‌ها و شخصیت متفاوتی است. اگر یک بچه سربه هواست و نمی‌تواند به خاطر آورد که کفش خود را کجا گذاشته است، دیگری ممکن است یک فرد دقیق و سازمان دهنده فوق العاده عالی باشد. والدین تک فرزند ممکن است برای این که فرزندشان در مدرسه، ورزش و یا با دوستان بهتری باشند، فشار خیلی بیش تر از آن چه که کودک می‌تواند تحمل کند، وارد می‌کنند.

به هر حال فشار آوردن می تواند رویه مثبت نیز داشته باشد. اگر کودکان به طور صحیح توقعات والدین خود را فهمیده باشند، می توانند از فشار مشوق، در مسیر صحیح استفاده کنند و به آن ها کمک کند که راه خود را پیدا کنند. تک فرزندها معمولا توجه دقیق تری به اهداف و خواسته های والدین خود دارند. این فشارها گرچه ممکن است منجر به پیشرفت درسی تک فرزند شود، ولی باید بدانیم که امکان دارد او را از تعادل روانی خارج سازد.

انتقاد بیش از حد: والدین کمال گرا، غالبا والدینی انتقادی هستند. والدین می توانند عدم تایید خود را به صورت کلامی یا از طریق ارتباط غیر کلامی بیان کنند، که شامل زبان بدن و حالات چهره است. کودک نیز این تغییر چهره و معنا و مفهوم آن را درک می کند.

بعضی از والدین راه مستقیم انتقاد کردن را درپیش می گیرند و این رویه را از زمان کوچیکی کودک خود شروع می کنند. آن ها ممکن است توقع خیلی زیادی از تک فرزند خود داشته باشند، زیرا فکر می کنند او خیلی توانمند، باهوش و استثنایی است.

گرچه او ممکن است یک کودک نرمال باشد که مسیر تکاملی طبیعی خود را طی می کند. والدینی که آشکارا یا مخفیانه دست به مقایسه کودک خود با کودکان دیگر می زنند، اصولا والدینی انتقادی هستند، اما ممکن است خودشان این مساله را قبول نکنند. والدینی که انتقادی هستند ریز بین هم هستند زیرا آن ها بیش از حد روی کودک خود متمرکز می شوند.

وقتی والدین همیشه نطارت و قضاوت می کنند، کودک احساس عصبانیت خواهد کرد، اما به خاطر این که رضایت والدین برایش خیلی مهم است، سعی می کند به جای خوشحال کردن خودش، آنها را خوشحال کند. این موجب می شود که آرامش از کودک گرفته شود و به سختی بتواند سطح توانمندی های خود را پیدا کند.